

Coses de poble

Reconec que sóc d'aquelles persones que es veu d'una hora lluny que no són de ciutat. De fet, tampoc faig gaire res per a dissimular-ho, entre altres coses perquè no m'entruerna pas gaire la vida a les grans ciutats com Barcelona, posem per cas. Els amics m'han retret moltes vegades perquè no me'n vaig a viure a la ciutat a on, diuen, els horitzons són més amples. Jo deu ser que més aviat sóc curtet perquè físicament no ho he pas acabat d'entendre gaire bé, perquè si hom no puja pas a un setè o vuitè pis, no crec que de l'horitzó en vegi gaire res, o sí?

El que sí comprenc perfectament és el neguit de la vida ciutadana, les presses, el soroll, la contaminació, la circulació, etc., i entenc que a manera de necessitat vital la gent aprofiti els caps de setmana per a no perdre el costum i poder gaudir de tots aquests inconvenients més o menys accentuats de més atracció turística de les rodalies de les grans urbs, que mercès a les modernes autopistes i carreteres nacionals, els situen a X minuts del centre ciutadà. També que d'ençà dels anys 60 això de les «urbanizaciones» hagin crescut per tot arreu com bolets, bé aprofitant una font, un bosc sense cremar —cada dia més difícil de trobar-ne cap—, una panoràmica immillorable o bé unes parcelles bé de preu, la qual cosa ha donat ocasió a més de quatre promotors a fer el seu mes d'agost en ple mes de gener, que ja és dir! D'aquesta manera molts pobles i llogarets han vist canviada la seva fesomia, durant molts segles mantinguda, de cara a la civilització de l'oci (d'alguns) i hem pogut veure vertaders desgavells paisatgistics, per no dir-ho d'altra manera, que de veritat no sé què hi diuen de tot això els tècnics d'ICONA, tot però a fi de proporcionar un esbarjo als habitants de la ciutat.

No obstant no tot ha de ser negatiu tant se val. Per exemple la Urbanització X de Sant Quirze de Riupartit, ha regalat una parcel·la en favor d'un hospital provincial, la de Sant Marçal de Coll de Gria ha asfaltat una carretera rural, etc., etc., els exemples són afortunadament ben nombrosos. És a dir, que no és pas que no reconeixi els avantatges que pot suposar per una vila el gaudir d'alguna urbanització residencial programada de cara a persones més o menys benestants de les grans ciutats, desitjosos de trobar pau i tranquil·litat en el contacte amb la natura.

Tots coneixem el cas d'alguns pobles que gràcies als alts nivells de vida que molta gent gaudeix s'ha vist pràcticament invadit per aquestes colònies de «veranejants» o «vernajants» que molta gent anomena, i que si em permeteu, jo continuaré dient-ne **estiuejants** i hem pogut comprovar com, principalment el jovent, ha canviat fins i tot de mentalitat. Jo diria que els vilatans en general, mercès a aquests contactes amb els forasters hem pogut fer molta cultura, d'una part ens hem adonat de les meravelles que ens volten, i que potser mai no havíem reparat, hem pogut admirar les noves tendències arquitectòniques de les nostres torretes, i posar-nos al dia

en qüestió de decoració, hem incorporat noves expressions idiomàtiques a la nostra parla com «fardar», «xava», «cubo de la basura», «columpius», etc.

Però és clar, això també té la seva altra cara de la moneda, que potser ja no és tan plaent, i hem vist com el tarannà de les nostres noies deixa molt que desitjar, i com els vaillets, principalment els caps de setmana, a fi de no desentonar, retiren a les tantes de la nit, beuen alcohol en quantitats industrials, parlen grollerament, gasten diners sense mida, i és clar, llueixen les motos. Ai les motos, això sí que jo no sé com agafar-m'ho. Perquè mireu, si hom té la desgràcia de fer un jornal de 10 o 12 hores cada dia, com fa molta gent, i si en arribar a casa després d'un dia de calor, es troba com moltes vegades que no hi ha aigua, que està cansat, que l'única cosa que agrairia és una mica de tranquil·litat, però com que té la desgràcia de viure en un carrer que ve de passada per anar a una urbanització i que des de cap al tard fins a altes hores de la nit no paren de passar aquestes meravelles de la mecànica, que són les motos de trial i les cotes, amb escape lliure sense silenciador, amb un xivarri de mil dimonis, sense cap respecte a les més elementals normes de convivència ciutadana, desvetllant a infants i a gent gran, circulant a hores de nit, i d'això en puc donar-ne fe, sense llum, menades per vaillets, que em consta, per l'edat que tenen, sense carnet, jo ja senyors no sé pas què pensar, ja que més aviat em sembla que és un quefer col·lectiu. He parlat d'aquest aspecte amb alguns pares d'aquest jovent, i em diuen gairebé sempre que no saben pas com fer-ho per fer-los creure, que se'n veuen un bull, etc., i això, com els he dit algunes vegades, ja no és cosa meua.

No sé si per exemple, un país com el nostre en el qual es «pren» tant la «tele», no se si us semblarà correcte l'expressió, ja que considero que la «tele» es pot prendre, veure i mirar. És a dir que es pot prendre com aquell qui pren una medecina, a fi de poder gaudir plenament de l'encís inigualable que suposa el viure en un país com el nostre. Doncs com deia no se si fora bo de remarcar als regidors dels nostres canals televisius de dedicar un programa d'alguna sèrie educativa d'ampla audiència que alhora gaudís del «placet» oficial com per exemple «Les cròniques d'aquell poble» o alguna cosa semblant, ressaltant l'esperit de convivència local en favor dels silencis nocturns, i aneu a saber si guanyaria quelcom, i si nostres viles no serien un reclam encara major per als forasters, i no es vendrien encara més parcel·les i l'economia botiguera potser milloraria sensiblement, i aquestes colònies d'estiuejants ens anirien culturitzant a fi de redimir-nos de la nostra condició de gent, digue'm-ho clar, de pagés. Perquè si no, no se si serà millor que comencem a pensar en fer-nos un piset a la ciutat per als caps de setmana, ponts i vacances, per poder gaudir nosaltres aleshores de la tranquil·litat a les nostres estones d'esplai. No sou del meu parer?

Lluís Llates

Agente de Seguros

Isidro Prat Bachs
Cies. d'Assurances Générales

Príncipe de Viana, 2, 1.º - Tel. 870 21 98

GRANOLLERS

Teléfono 5

RIELLS DEL FAI